

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: HVORLEDES MAN KAN NARRE ET ÆSEL.

Citation: Kaalund, H. V.: "HVORLEDES MAN KAN NARRE ET ÆSEL.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 285. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid83642.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

HVORLEDES MAN KAN NARRE ET ÆSEL.

☒ Omdanset af de lette Myg,
en solvarm Sommerdag
jeg lunted paa et Æsels Ryg
ad Vejen hen i Mag.

☒ Til Venstre laa min Rejses Maal
bagved den grønne Skov.
Mit Æsel bar sit Kors med Taal
og gik, som om det sov.

286

☒ Men det var et forslagent Dyr,
træsk over alt Begreb.
- Jeg aned som en fiffig Fyr,
det lured paa et Kneb.

☒ Jeg kunde paa dets Øren sé
et Tegn, som jeg forstod:
Det havde faaet en Idé
og mente, den var god.

☒ Jeg vidste godt, hvoraf det lo,
hvad lunt det grundet paa:
Hvor Vejen delte sig i to,
dér skulde Slaget staa!

☒ - Og ganske rigtigt; da vi kom
til Stedet, Æslet stod.
Jeg svinged lystig højre om,
men Æslet stritted mod.

☒ Det vilde gaa den anden Vej;
men det var netop min.
Det Krigspuds aned Æslet ej -
min Plan var det for fin!

287

☒ Jeg bandte, mens jeg sled min Pisk,
saa den gik halvt itu;
men Æslet grinede polisk
og tænkte: slaa kun Du!

☒ Og skjøndt det gik som i en Vals,
af Pletten ej vi kom.
Jeg kunde knækket før dets Hals,
end faa det højre om.

☒ Saa gav paa Skrømt jeg Ævret op -
men aldrig har jeg leet,
som da det satte i Galop!
Man skulde blot os sét!

☒ Vi fløj afsted, imens jeg lo,
saa mine Taarer randt.
- Jeg lod det blive i den Tro,
at det var det, som vandt.

☒ Og Æslet, værdigt til sit Ry,
sang højt sin Sejerssang:
Det skrydede i vilden Sky,
saa Skovens Ekko klang!

